

Ζερβίνου, Γράμματα Φράγμαν δουκῶ σ. 53

Σερίφος

ἰ7αί.

Καὶ Ζερβίνου, προλογίζοντα τὰ Γράμματα Φράγμαν δουκῶ, ὃ Ἰάκωβος
Σπόνιος καὶ ὁ Γεώργιος Οὐγγέριος σημειοῦσιν ὅτι αἱ νῆσοι Μύκονος καὶ
Σερίφος περικύχον τῷ σιδήρῳ τῷ Ὀσμανιδῶν μέλαν χαλκόν, ἡ δὲ
ῥοδό δὲν ἦτο δυνατόν, διότι ἀμφότεροι αἱ νῆσοι δὲν ἠδύνατο ἔνασιν
ιδιωσιν ἴδιον σκντζάκι. Ἐν τῇ ἐκείνῃ ἄλλαι νῆσοι συνιδαν αὐτὸ
παρὰληφθεῖσαι ὑπὸ τῷ περὶ γηγενῶν.

1) Voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grèce et du Levant (Amsterdam,
1679) tom. I p. 147. - A journey into Greece, in company of Dr Spon
of Lyons (London 1672) p. 66. Ἐν τῷ Σπόν μνημονεύει τὴν περικύχον μίαν
χαλκῆς ὑπὸ τῷ Μυκονίῳ καὶ Σερίφῳ ὁ V. Coronelli, *Isolario de-
scrittione geografico - istorica, sacro-profana, antico-moderna di
tutte del' isole, tomo II, del' Atlante Veneto p. II, 188.*

Και ἄρα

184'

β.

μητις

(και ερ 9/3)

184'